

Fővárosi Ítéltábla

7.Pf.20.634/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla dr. Tóth Richárd ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek – a dr. Papp Tamás György ügyvéd (ügyvéd címe 1) által képviselt alperes (alperes címe.) alperes ellen zálogjog törlése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. június 9. napján kelt 2.P.21.977/2020/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett, 23. sorszám alatt pontosított és Pf/4. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a felperest megillető perköltség összegét leszállítja 1.563.000 (Egymillió-ötszázhatvanháromezer) forintra.

Kötelezi a felperest, hogy – 15 napon belül – fizessen meg 66.000 (Hatvanhatezer) forint fellebbezési eljárási költséget az alperes részére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperes engedményezés útján szerezte meg jogelődjétől, az bank1 Zrt.-től azokat a kölcsönköveteléseket, amelyek biztosítására 154.400 svájci frank, valamint 64.400 svájci frank kölcsöntőke és járulékai erejéig jelzálogjogot jegyeztek be a perbeli ingatlan terhére az ingatlan-nyilvántartásba. Az ingatlant a felperes átruházás útján szerezte meg a cég--től, amely cég ellen egyezséggel záruló csődeljárás volt folyamatban. Az alperes jogelődje a csődeljárás során elmulasztotta bejelenteni hitelezői igényét, így az őt, illetőleg a jogutódját megillető jelzálogjoggal biztosított követelés megszűnt.

[2] A felperes keresetében a 154.400 svájci frank és 64.400 svájci frank kölcsöntőke és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjog ingatlan-nyilvántartásból való törlésének túsására, továbbá perköltségei megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ügyvédi költségeit a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján 2.393.032 forintban számította fel azzal, hogy ügyvédjét nem terheli áfa fizetési kötelezettség.

[3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Ügyvédi költségét 360.000 forint plusz áfa összegben számította fel.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megkereste az ingatlanügyi hatóságot az alperest megillető jelzálogjogok törlése iránt, és ennek ténylegére kötelezte az alperest. Kötelezte az alperest arra is, hogy fizessen meg 2.456.032 forint perköltséget a felperes részére, valamint 1.437.000 forint feljegyzett kereseti illetéket az állam javára.

[5] Döntésének jogi indokolása szerint a felperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 20. § (3) bekezdése alapján a csődeljárás eredményeként a jelzálogjogosultnak megszűnt a jelzálogkötelezettel szembeni igényérvényesítési joga, és ezáltal megszűnt a jelzálogjogból való kielégítési igénye is [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 259. § (3) bekezdése]. Az alperes a rá engedményezett követelést úgy szerezte meg, hogy a jelzálogjog érvényesítésének a lehetősége már megszűnt, ezért köteles tenni a jogosultság törlését az ingatlan-nyilvántartásból.

[6] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdései, valamint a 83. § (1) bekezdése alapján a csatolt költségjegyzéknek megfelelően kötelezte a pereszes alperest 2.456.032 forint perköltség megfizetésére, amelyből 63.000 forintot tett ki a felperes által lerótt illeték. A 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján arra is kötelezte az alperest, hogy – a felperes eljárási illetékekre kiterjedő részleges személyes költségfeljegyzési joga folytán a 63.000 forintot meghaladóan – le nem rótt kereseti illetéket fizesse meg az állam javára.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, amelyben – módosított fellebbezési kérelme szerint – annak részbeni megváltoztatását, és a felperes részére fizetendő perköltség mérséklését kérte. Fellebbezésének értékét 2.456.032 forintban jelölte meg, és ennek 8 %-át kitevő, 196.485 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket fizetett meg.

[8] Az Ükr. 2. §-ára hivatkozással kifejtette: az ügyvédi munkadíj megállapításakor figyelemmel kell lenni az ügy bonyolultságára, a pertárgy értékére, valamint az ügyvéd által kifejtett tevékenység mennyiségére, színvonalára, továbbá a célszerű perről követelményeire. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság egy tárgyalást tartott, és a felperes benyújtotta a keresetlevelet. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj nem áll arányban a tárgyalások számával, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel; álláspontja szerint a nem túlságosan bonyolult ügyben az elsőfokú bíróság leszállíthatna volna az ügyvédi munkadíj összegét.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Fellebbezési eljárási költségét az Ükr. 3. § (5) bekezdése alapján 61.400 forintban számította fel, és kérte, hogy annak viselésére a bíróság az alperest kötelezze.

[10] Előadta: az alperes rosszhiszeműen, együttműködési kötelezettségét megsértve járt el vele szemben, ezzel súlyos jogi és gazdasági érdeksérelmet okozva számára. Ez azt jelenti: az alperes adott okot a peres eljárás megindítására, így köteles viselni valamennyi költségét, beleértve az ügyvédi munkadíjat is. Álláspontja szerint az ügy megítélése nem volt egyszerű, a csődeljárás szabályrendszerének alkalmazása magas színvonalú szakmai hozzáértést, gyakorlatot és jártasságot kívánt meg ügyvédjétől. Hangsúlyozta: a jogkérdés elbírálása azért történhetett meg az első tárgyaláson, mert valamennyi tényt, jogi és ténybeli érvelést az elsőfokú bíróság rendelkezésére bocsájtott. Mindezt figyelembe véve az elsőfokú bíróság helytálló és arányos módon rendelkezett az őt megillető ügyvédi munkadíj összegéről, amely ezért nem minősíthető eltúlzottnak.

[11] Az elsőfokú bíróság ítélete a per főtárgya tekintetében jogerőre emelkedett, ezért a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette annak az alperest megillető jelzálogjogok ingatlan-nyilvántartásból való törlésére vonatkozó részét [Pp. 358. § (5) bekezdés].

[12] Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen jelölte meg és alkalmazta azokat a jogszabályokat, amelyek alapján a peres alperest kötelezte a pernyertes felperes perköltségének a megfizetésére. A perköltség összegét érintően azonban a Fővárosi Ítéltábla nem minden tekintetben értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével, ezért azt – a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján – részben megváltoztatta.

[14] A Fővárosi Ítéltábla – felülbírálati jogkörének korlátaira figyelemmel – az elsőfokú bíróság ítéletének kizárólag az alperest perköltség fizetésére kötelező rendelkezését bírálhatta felül, és kizárólag azon szempontok mentén, amelyeket az alperes megjelölt a fellebbezésben [Pp. 370. § (1) bekezdés]. Az alperes fellebbezésében a felperest megillető ügyvédi költség összegét kifogásolta, annak túlzó mértéke miatt. A fellebbezéséből az is kitűnik, hogy az alperes pontatlanul értelmezte ezt a rendelkezést, amikor 2.456.032 forintban jelölte meg a felperest megillető ügyvédi munkadíjat. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából ugyanis megállapítható: ez az összeg magában foglalja azt a 63.000 forintot, amit a felperes – az őt illető költségkedvezmény engedélyezését megelőzően – az 1.500.000 forint összegű kereseti illetékből megfizetett. Erre figyelemmel a felperest megillető perköltség teljes összegéből le kell vonni a megfizetett kereseti illetéket, így a felperest ügyvédi költség címén 2.393.032 forint illeti meg, amely összeg megegyezik az általa felszámított ügyvédi munkadíjjal.

[15] A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a felperes perköltségigénye nem az ügyvédjével kötött megbízási szerződésen alapult, hanem az Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint a pertárgy értékéhez igazodott, amelynek összege 73.101.080 forint volt. Ezt szem előtt tartva a Fővárosi Ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a pertárgy értéke alapján kiszabható ügyvédi munkadíj teljes mértékben megilleti-e a felperest, avagy annak mérséklése mutatkozik indokoltnak.

[16] Az Ükr. 3. § (2) bekezdése a pertárgy értékéhez igazodóan határozza meg a fél által felszámítható munkadíj összegét; az itt felállított jogszabályi korlátok a fél részére megítélhető ügyvédi munkadíj alsó és felső határait állapítják meg [BH1992. 267.]. A bíróság a jogszabály által behatárolt keretek között az ügyvédi tevékenységre figyelemmel, mérlegeléssel állapítja meg a pernyertes felet megillető ügyvédi munkadíjat, amelynek összegét az Ükr. 3. § (6) bekezdés első fordulata értelmében indokolt esetben akkor mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a felperes jogi képviselete ellátása érdekében kifejtett ügyvédi tevékenység körében figyelembe vette: a felperes a keresetlevélén kívül az érdemi ellenkérelemre vonatkozó válasziratot terjesztett elő, és egy további előkészítő iratot is benyújtott, majd ügyvédje részt vett az érdemi tárgyaláson, amelynek elhalasztására a határozat kihirdetése végett került sor. E tevékenység munka- és időigényessége nem indokolja a pertárgy értéke alapján megállapítható teljes munkadíj kiszabását, ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy a keresetlevél, továbbá az ellenkérelemre vonatkozó válaszirat megszerkesztése további munkateherrel járó, alapos felkészülést igényelt, és a megfelelő színvonalú képviselet ellátásához több szakterületre kiterjedő joganyag, illetőleg bírósági gyakorlat tanulmányozására volt szükség. Emellett azt is értékelni kell, hogy a lényegre törő, koncentrált felperesi pervitel segítette elő, hogy a jogvita egy tárgyaláson eldönthető legyen.

[18] Az előzőekben megjelölt mérlegelési szempontok alapulvételével a Fővárosi Ítéltábla 1.500.000 forintra mérsékelte a felperest megillető ügyvédi munkadíjat azzal, hogy ehhez az összeghez nem kell hozzászámítani az áfát, mivel a felperesi képviselő nem tartozik áfa-körbe. A felperest megillető perköltség azonban nem csak az ügyvédi munkadíjból tevődik össze, ezen felül a felperes joggal tart igényt az általa megfizetett 63.000 forint kereseti illetékre is, így perköltség címén az alperes összesen 1.563.000 forintot köteles megfizetni a részére.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperest megillető perköltség összegét 2.456.032 forintról leszállította 1.563.000 forintra.

[20] Az alperes fellebbezésének értékét a felperes részére megítélt perköltség teljes összegével egyezően jelölte meg. Ehhez viszonyítva az alperes fellebbezése hozzávetőlegesen 40%-ban vezetett eredményre, így a Pp. 384. §-a alapján irányadó Pp. 83. § (2) bekezdése

szerint a fellebbezési eljárási költségek a részleges pernyertesség szabályai szerint oszlanak meg a felek között. A feleket terhelő perköltség összegének a meghatározása során a Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy a fellebbezési eljárási illetékből a felperes 78.594 forintot tartozna megfizetni az alperesnek, míg az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése értelmében az alperes 12.280 forint ügyvédi munkadíjat tartozna megfizetni a felperesnek, a két összeg különbözeteként – észszerű, százas helyiértékű kerekítés alkalmazása mellett – az alperes 66.000 forint fellebbezési eljárási költséget köteles megfizetni a felperes részére [Pp. 82. § (2) bekezdés]. A Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében a megtérítési kötelezettséggel nem érintett fellebbezési eljárási illeték az alperes terhén marad.

Budapest, 2021. október 27.

Dr. Kincses Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Istenes Attila s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: